

GRIGORE VIERU

TREI MICI LICURICI

Ilustrații: Anca Apostol

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2015

Frumoasă-i limba noastră

Pe ramul verde tace
O pasăre măiastră,
Cu drag și cu mirare
Ascultă limba noastră.

De-ar spune și cuvinte
Când cântă la fereastră,
Ea le-ar lua, știu bine,
Din limba sfântă-a noastră.

Cântec pentru plaiul meu

Mâna când la buze-mi duce
Miezul pâinii ca de nea,
Cu sfințenie atunce
Eu sărut țărâna ta,
Plaiule.

Mâna când la buze-mi duce
Cana cea cu lapte, grea,
Cu sfințenie atunce
Eu sărut țărâna ta,
Plaiule.

Mâna când la buze-mi duce
Mărul galben ca o stea,
Cu sfințenie atunce
Eu sărut țărâna ta,
Plaiule.

Dorul și limba

(cântec)

Cerul e țesut din stele,
Luncile – din floricele,
Numai dorul strămoșesc –
Din cuvântul românesc.

Din pământ izvorul iese,
Grâul – din semințe dese,
Numai dorul strămoșesc –
Din cuvântul românesc.

Razele ne vin din soare,
Iar miresele – din floare,
Numai dorul strămoșesc –
Din cuvântul românesc.

Cântarea copilăriei

(Denisei și lui Nicușor)

Astea mai frumoase sunt:
Mama și păpușa mea,
Dumnezeul cel cărunt,
Soarele și liniștea.

Sunt copil, căci Domnul
A dorit să fiu așa:
Un copil.
Ocrotiți-mi somnul,
Jocul meu, povestea mea,
De copil!

Astea sunt împărătești,
Astea pururi ne cuprind:
Cerul Limbii Românești
Și ninsoarea din colind.

Sunt copil, căci Domnul
A dorit să fiu așa:
Un copil.
Ocrotiți-mi somnul,
Jocul meu, povestea mea,
De copil!

Pomul

Pomul, dacă-i ceri ori ba,

Îți întinde creanga: ia!

El din rodul care-l are

Dă la mic și dă la mare,

Niște poame printre foi

Lasă și la pițigoi.

Și prin iarba de sub ramuri

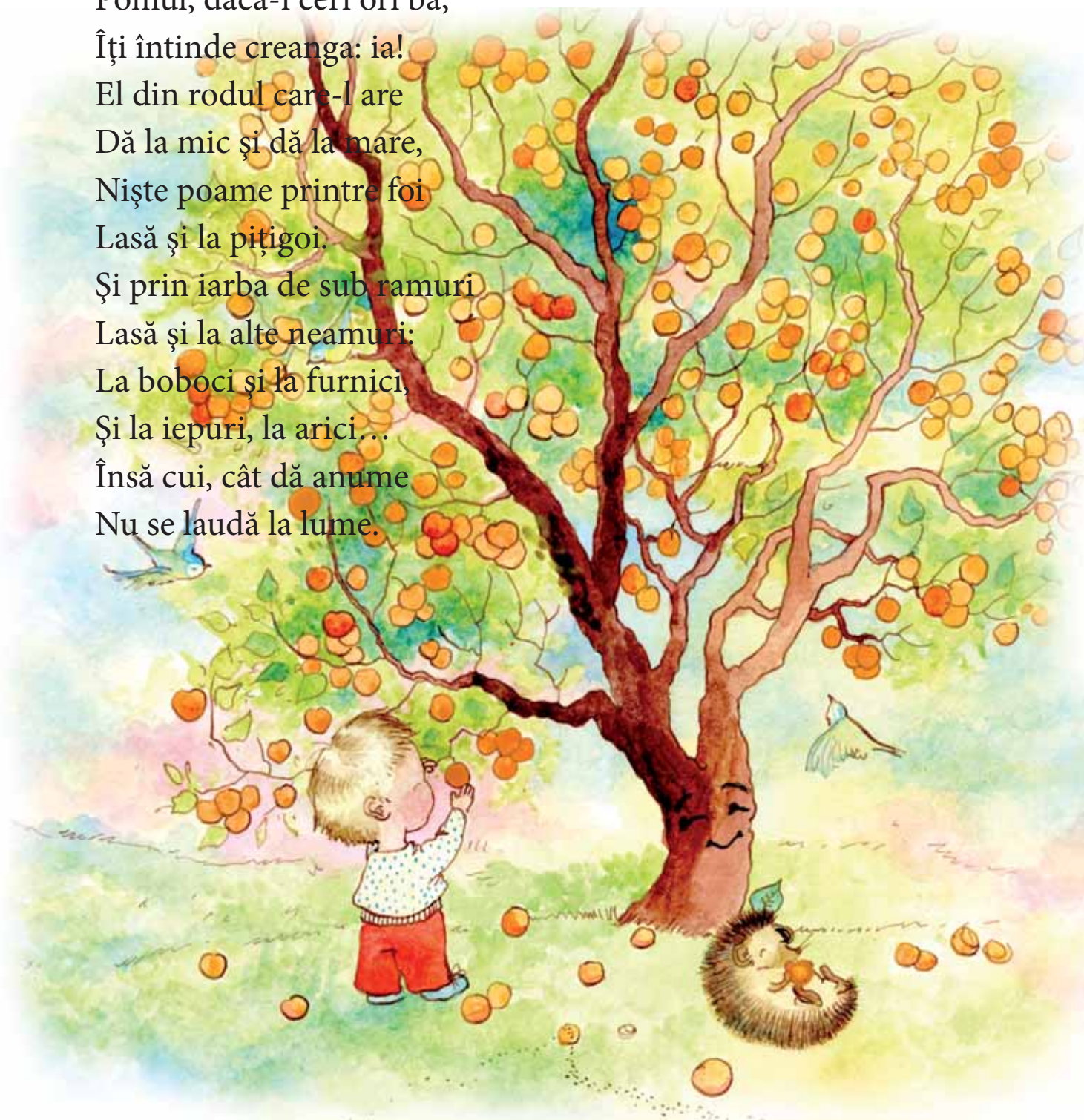
Lasă și la alte neamuri:

La boboci și la furnici,

Și la iepuri, la arici...

Însă cui, cât dă anume

Nu se laudă la lume.

Am cules o viorea

Viorea din vâlcele
Iată, s-a ivit,
Vreau s-o dărui maicii mele,
Dar n-a înflorit.

„Na, o viorea, mămică!
Floarea i-am întins
Și cu tot cu viorică
Maica m-a cuprins.

Și la pieptul maicii mele
Cald și fericit,
Viorea din vâlcele
Iată a-nflorit!

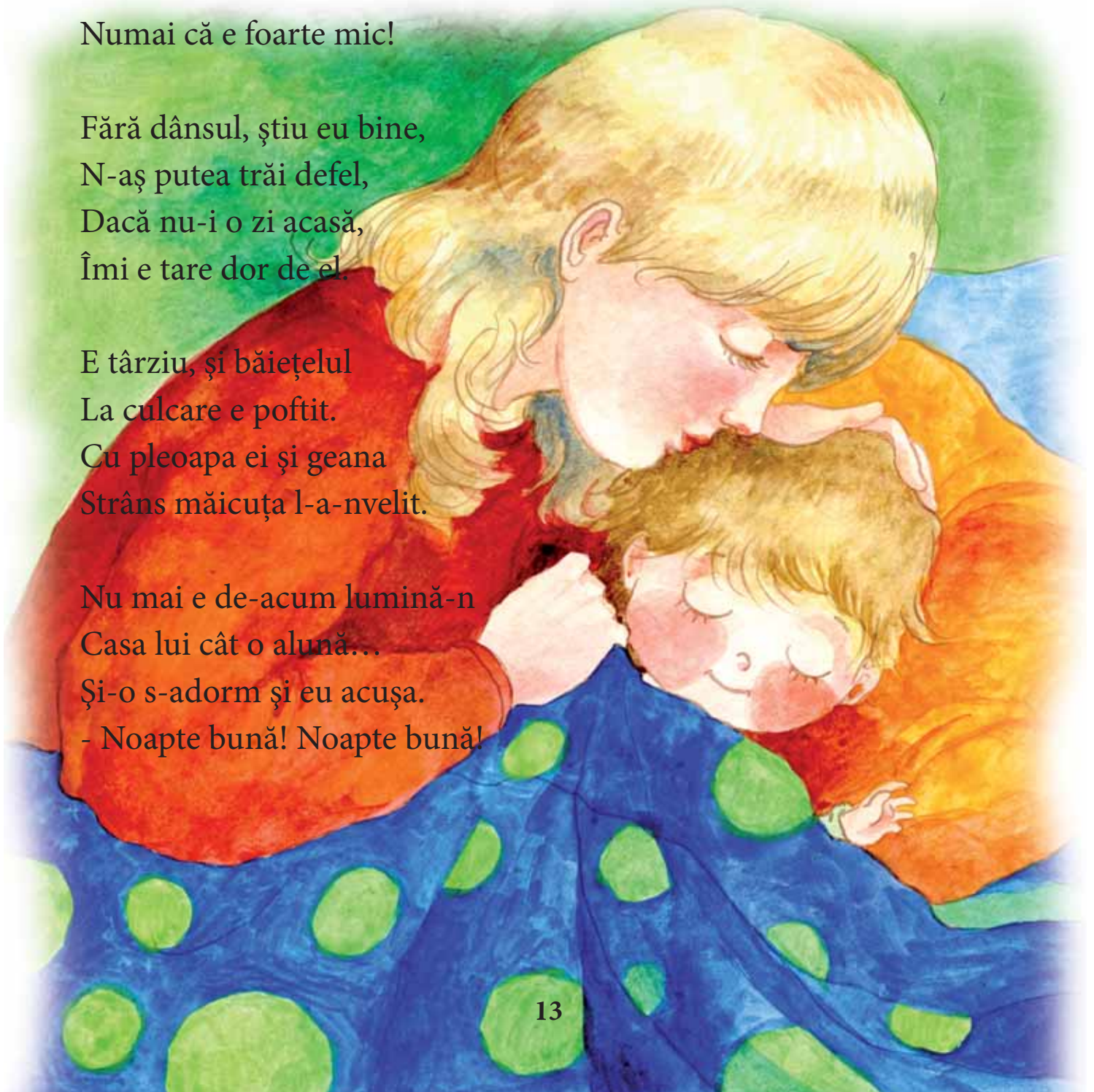
Băiețelul din ochii mamei

Ai, în ochii mamei mele
E un băiețaș pitic!
Tare seamănă cu mine
Numai că e foarte mic!

Fără dânsul, știu eu bine,
N-aș putea trăi defel,
Dacă nu-i o zi acasă,
Îmi e tare dor de el.

E târziu, și băiețelul
La culcare e poftit.
Cu pleoapa ei și geana
Strâns măicuța l-a-nvelit.

Nu mai e de-acum lumină-n
Casa lui cât o alună...
Și-o s-adorm și eu acușa.
- Noapte bună! Noapte bună!

De leagăn

(Pentru Călin)

Hai, puiu, nani-na,
Că mama te-a legăna,
Că mama te-a legăna
Pe obraji, pe geana sa;
Pe un spic frumos de grâu
Și pe val adânc de râu,
Pe-amiros de măr, pe-o stea,
Pe-o crenguță de șasla;
Pe răsuflet cald de doină
Și pe tremur lin de horă,

Pe ram verde de stejar,
Pe coamă de armăsar;
Pe doi faguri dulci, mustoși,
Într-un clopot de strămoși,
Pe-amintirea lui bunicu,
Pe nesomnul lui tăticu;
Pe un vers de Eminescu,
Pe pământul ce-l iubescu,
Să-l iubești și tu așa,
Hai, puiu, nani-na.

